

BARABÁS ZOLTÁN

Szolgaként prófétálom néktek

Nem azért írom ezeket,
 hogy alkalmatlan időben,
 napszentülés után
 megszégyenítselek
 titeket,¹ midőn
 a világ ismét páraszomjas,
 és hasztalan hamuként
 szitál felétek
 a maradék
 világosság.

Tudom,
 a messzire sivárló
 átokföldön, a sziken,
 ahol mostanság néktek
 tengődni adatott, valaha
 még fiatal ágak
 hajoltak el
 az őrzőgő
 fény
 elől,
 árva,
 útszéli
 fáitok is
 lábon haltak,
 nem amiképpen
 legújabbán
 a töletek
 nagyon
 messzire
 indulók.

Annak okáért
 fejetekre nőtt
 a város,
 a festett arcú
 bestia.
 Egész
 valótokban

túlhordott magzat,
 várakozásféle
 matat.

Jóllehet minden
 az én Uramnak
 akaratából történik,
 mégis olybá tűnik
 az egész,
 mint a csoda:
 egyszeriből
 és belülről
 kezditek
 látni egészét
 a résznek.

Nem mintha magunktól
 volnánk alkalmasak
 valamit gondolni,
 úgymint
 magunkból...²

*Szolgaként
 prófétálom
 néktek:
 félelmetesen
 hosszú
 az érkezés,*

*mígnem
 látható
 ideig való
 földi sátor-
 házatok
 elbomol,
 és belőle
 kipereg
 a hallga
 élet.*

1 Részletek Pál apostolnak a Korinthus-beliékhöz írt I. levele 4. részének 14. igeverséből

2 Részlet Pál apostolnak a Korinthus-beliékhöz írt II. levele 3. részének 5. igeverséből

Bartók és a hazaút utópiája

- 1.1. *Szól a Concerto.*
- 1.2. *Jalta>Versailles>Párizs*
- 1.3. *A történelem őrizetlen tudat-rom. Lyuggalt falak. Bedőlt kapuk. Megalkuvás nélkül távozik: az érezni-szabad művészet, a Bartók-agyú zene, Bartók.*
- 2.1. *Történelmükben megpofozott népek. Magyar. Román. Lengyel. Cseh. Szerb. Bolgár.*
- 3.1. *Ki kérdezi a csendet? Valakiben még oly erős a hit, hogy kérdezni tudjon a dózsanépekről, hogy kérdezni tudjon a bűnök és kollektív hazaárulások felől?*
- 3.2. *1945*
- 4.1. *Tombol a zene. A sikoly törtvonalán átnyúlnak a néma kezek. Ömlik a zene. Vegyítiszta vér és alkony. A burján-hit kiveti járulékos gyökereit egy tanknyomból. Valahol még ébrenkednek? Agyak és szemek?*
- 5.1. *Bartók zenéje az otthonokból kifagyott szavakra újra megtanít.*
- 5.2. *Bartók zenéje – itt és mást: a történelem végiggondolható a művészetben. Minden népnek természetjoga ezzel élni.*
- 5.3. *„A gondolkodó kötelessége: végiggondolni a gondolatot”.¹*
- 6.1. *A hazaút primér paradoxona: „A valóság esztétikailag gyáva.”²*
- 7.1. *Szól a Concerto.*

Felmentés nélkül

1. *Arcokat menekít az éjszaka. Szemem radar. Ujjam radar. Vérem radar.*
2. *Sokan alusznak génruhában. És álmodnak gyanútlanul, arccal a reggelnek. Ám egy ismeretlen érzék énlaki álmot odáz.*
3. *Reggel jelentenem kell, hogy tiszta a város.*
4. *Ez a feladatom.*
5. *Háromszáztizenhárom, szökőévben eggyel több éjszakán.*
6. *Nem ismerem az életemet. Nem is tudom lerajzolni; ujjaim köztes irányban vakok.*
7. *De a nyelvem radar!*
8. *Anyáöl-szavak menesztenek.*
9. *Reggel jelentenem kell.*

1 Az idézet Bretter György Kant-esszéjéből való. *Kant, avagy a filozófus becsülete*, in. *Itt és mást*, Kriterion Könyvkiadó, Bukarest, 1979. 385. old.

2 Juhász Ferenc: *Megépülő fájdalom*, lásd *Versprózáék*, Szépirodalmi Könyvkiadó, Budapest 1980. 424. old.